

Práce s testovacími přístroji EAV pro potřeby detoxikace preparáty Joalis

Sestavil MUDr. Josef Jonáš

Krátce z historie

V roce 1953 sestrojil doktor Reinhold Voll spolu s inženýrem Krammerem přístroj pro elektroakupunkturu. Od té doby se pro tento typ přístroje užívá zkratka EAV – ElektroAkupunktura Voll.

Na počátku používání tohoto přístroje bylo nutné proměřit vždy přibližně 340 bodů na povrchu lidského těla.

Postupně se počet měřicích bodů redukoval.

Kolem roku 1995 navrhl německý stomatolog a elektroakupunkturista dr. Schimmel elektrickou modifikaci EAV přístroje a uzpůsobil ho k měření v jednom bodě. Důvodem bylo jednoduché testování potence homeopatik podle konceptu, který sám navrhl. Při návštěvě Prahy seznámil s přístrojem MUDr. Jonáše, který začlenil tento Schimmelem modifikovaný EAV přístroj do konceptu nově vznikající detoxikační medicíny.

Doktor Reinhold Voll

Od roku 2000 se tato modifikace vyrábí pro firmu Joalis pod názvem **SALVIA**. V roce 2012 vznikl další testovací přístroj pod názvem **ACUCOMB V2**.

Využití testovacího přístroje

Přístroje Salvia a Acucomb byly navrženy k testování preparátů vyráběných firmou Joalis a určených k detoxikaci organismu. Spojením přístroje s virtuálním detoxikačním programem (EAM) je možné provádět testování velkého množství virtuálních údajů o lidském organismu (anatomie, biochemie), potravin, alergenů, léků, drog, mikroorganismů a stovek dalších informací.

EAV přístroje lze využít i k praktickému testování vhodnosti a nevhodnosti veškerých potravin, lze ověřit jejich mikrobiální kvalitu, přítomnost cizorodých látek atd.

Doporučuji každému začátečníkovi, aby se práci se Salvií nebo Acucombem učil právě na potravinách, nikoliv na zdravotnických informacích. Teprve po zvládnutí techniky může budoucí terapeut postoupit k testování základních údajů o lidském organismu, a opět nejprve podle testovacích sad (testerů) a až nakonec podle virtuálního počítačového programu EAM set.

Za dovednost střední úrovně považuji schopnost testovat přítomnost několika skupin toxinů v lidském těle (viz Teorie toxinů dle MUDr. Jonáše):

1. mikrobiální ložiska – Microbial focus
2. anorganické toxiny – Body burden of inorganic toxins
3. organické toxiny – Body burden of organic toxins
4. metabolické toxiny – Body burden of metabolic toxins
5. emocionální toxiny – Suppressed emotions
6. stresové toxiny – Stress burden
7. opouzdřené emoce – Capsulated emotions
8. střevní toxiny – Intestinal toxins
9. chronická infekce – Chronic infection
10. zátěž solí – Body burden of salt

Zcela zásadní je, aby budoucí terapeut nejprve zvládl obecné principy detoxikace a byl schopen vést základní detoxikaci organismu bez použití testovacího přístroje.

Zapojení testovacího EAV přístroje do procesu detoxikace by mělo nastat postupně až u terapeutů s pokročilou znalostí detoxikace.

Testovací technika

1. Na pracovišti máme připravené ubrousky k případnému osušení potu na dlani a vhodný neparfemovaný krém bez bylinných výtažků a jiných ingrediencí. Pomocí krému zlepšujeme vodivost vysušené kůže. Terapeut má v dosahu připravené papírové kapesníčky, které často potřebuje a jejichž použití zvyšuje komfort testovaného. Nervozita je velký nepřítel přesnosti měření!

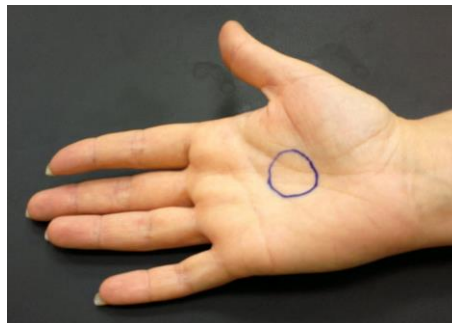

2. Zvolíme pracovní místo, které umožní testované osobě sedět pohodlně s paží nataženou před sebe. Testování totiž může trvat od několika minut až po několik desítek minut, a je tedy nutné, aby pozice testované osoby byla pohodlná.

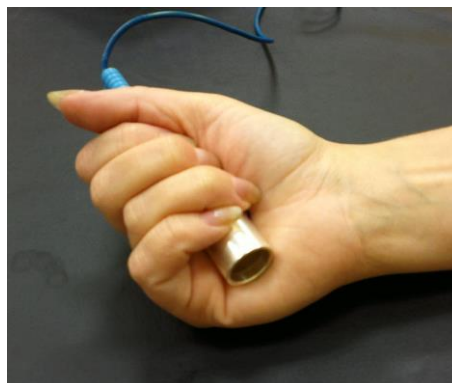
3. Ten, kdo testování provádí, sedí přímo proti testovanému. Na ruku testované osoby musí dobře dosáhnout oběma rukama, protože někdy je potřeba ruku testované osoby přidržet, upravit, promasírovat atd.

4. Měřicí EAV přístroj musí být rovněž v pohodlném dosahu. Bývá nutné průběžně upravovat citlivost přístroje a vkládat testovací ampule nebo lahvičky do testovací misky v přístroji.

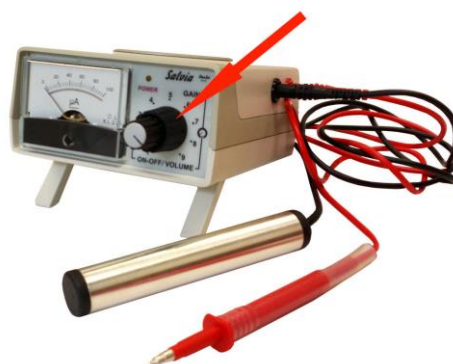

5. Na dlani vybereme oblast vhodnou pro práci s měřicí sondou. Nachází se uprostřed dlaně, v kruhu o průměru cca 2 cm.

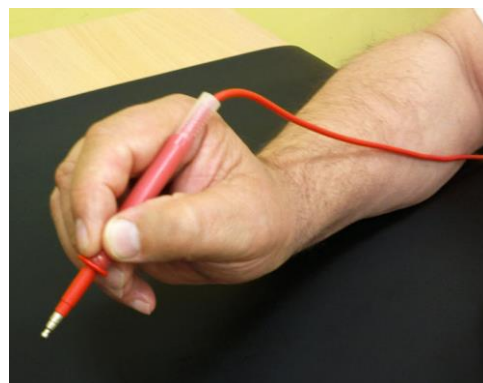
6. Vyzveme testovanou osobu, aby uchopila do dlaně neaktivní (pasivní) válcovou elektrodu. Záleží na ploše dotyku, nikoliv na pevnosti stisku. V průběhu testování dáváme pozor, aby testovaný držel elektrodu přibližně stejně pevně. Po určité době měření je totiž běžné, že testovaný stisk povoluje. Ruka s pasivní elektrodou je pohodlně položena na pracovní ploše.

7. Nastavení přístroje provedeme pomocí knoflíku měnícího citlivost přístroje. To je nejdůležitější krok celého procesu testování! Postup je popsán dále v bodech 10-16.

8. Měřicí (aktivní) sondu uchopíme stejně jako tužku. Držení sondy musí být pevné, ale nikoliv křečovitě.
9. Ruku se sondou opřeme o horní část předloktí. Musí se pohybovat volně v lokti i v zápěstí.

10. Hrot měřicí sondy přiložíme na kůži dlaně přibližně pod úhlem 60-75 stupňů (měřeno od podložky).

11. Hrot sondy se nesmí dotýkat dlaně přímo v dlaňové rýze, kde je slabá kůže a kde se shromažďuje pot!

12. Postupně zvyšujeme tlak na hrot sondy až do okamžiku, kdy by testovaná osoba mohla reagovat bolestivě.

13. Při zvyšujícím se tlaku na sondu sledujeme pohyb ručičky přístroje. Při maximálním tlaku se musí ručička zastavit těsně pod číslem 80.

14. Tlak povolíme, a **aniž bychom zvedli sondu od kůže**, provedeme opakovaný přitlak. Ručička na stupnici přístroje opět nesmí překročit číslo 78-79. **To je výchozí pracovní nastavení přístroje.**

15. Toto takzvané „pumpování“ opakujeme asi 2-3x, abychom se ujistili o správnosti nastavení. Důležité je zapamatovat si v ruce sílu tlaku na sondu. Na tomto zapamatování závisí míra talentu pro práci s tímto přístrojem. Při opakovaném testování je nutné udržovat stále stejný tlak na testovací sondu. Na tomto momentu závisí přesnost testování. Cít pro udržení stejné intenzity přitlaku na sondu se zlepšuje tréninkem.

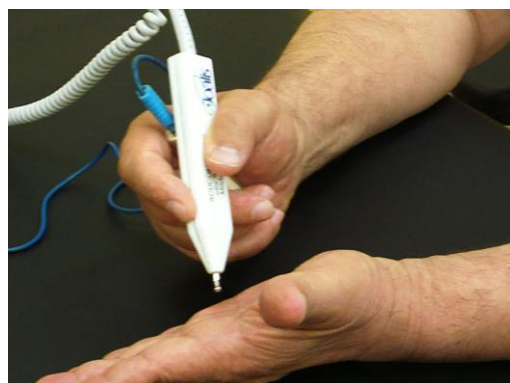
16. Naprosto špatná technika je „klování“ sondou do dlaně.

17. Pohyb ruky v zápěstí je klidný, vláčný a sonda setrvává v maximálním přitlaku vždy jen 2-3 sekundy.
18. Terapeut se soustředí na pocity v ruce, která drží měřicí sondu, na receptory polohocitu v prstech ruky a v předloktí.
- 19. Zcela zásadně se musíme bránit tomu, aby naše představy o výsledku testování ovlivňovaly sílu přitlaku na sondu.**
20. K nejčastějším chybám dochází právě při nastavování EAV přístroje. Při větším přitlaku se pak ručička přístroje dostává nad číslo 80. Dále: nezkušení terapeuti při opakovaném přitlaku mění úhel měřicí sondy. Také sledují ručičku přístroje a mění tlak podle jejího pohybu.
- Znovu opakuji: ručička na stupnici přístroje se ani při maximálním tlaku nesmí dostat nad 80.**
- Pozor na pohyby ruky. Často bývají křečovité, trhavé, neplynulé, z čehož plynou nepřesnosti. Testování musí působit lehce, plynule a elegantně.
21. V průběhu procesu testování se může odpor kůže testované osoby měnit. Občas tedy kontrolujeme, zda není třeba upravit nastavení přístroje.

22. Z tréninkových důvodů nebo při sebe-testování můžeme měření provádět sami na sobě.
23. Pasivní elektrodu uchopíme do dlaně a stejnou rukou uchopíme tužkovým držením mezi palec, ukazováček a prostředníček měřicí sondu.

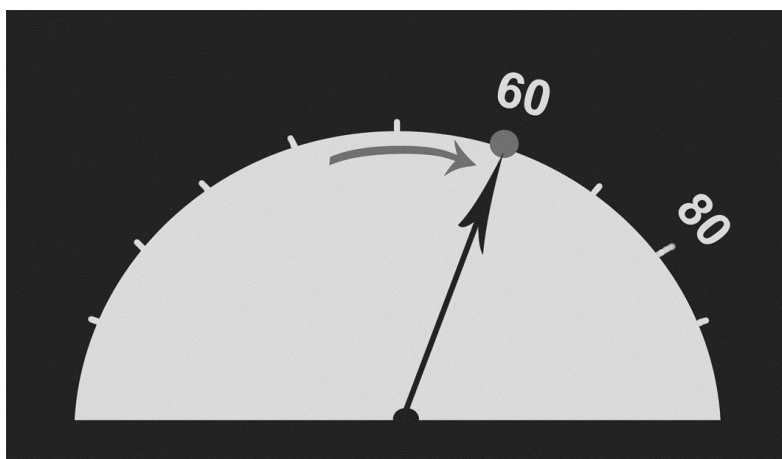
24. Touto technikou pak provádíme měření v dlani druhé ruky.

Interpretace výsledků měření

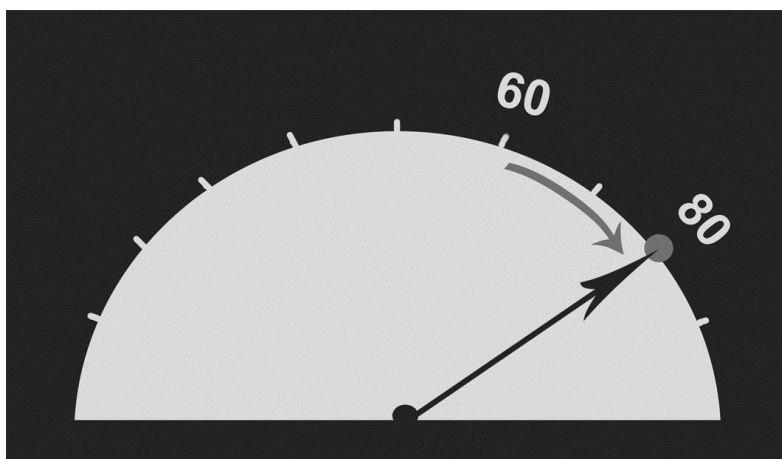
Po správném nastavení přístroje na hodnotu 80 můžeme zahájit měření. Pozitivní odpověď přístroje na testovanou informaci je **změna polohy ručičky**.

To znamená, že ani při maximálním přitlaku sondy nedostaneme ručičku na přístroji dál než na číslo 60 (a méně).

Testujeme-li toxiny, interpretujeme tento pokles ručičky jako „**Ano, testovaná informace je pro testovanou osobu toxická**“. Například může jít o chemickou látku, emoci, stres a tak dále.

Stoupne-li ručička opět na číslo 80, je testovaná informace netoxická, neutrální.

Obecné pravidlo:

Setrvá-li ručička na **výchozí** pozici, je odpověď na danou otázku **NE**.

Každá **změna** polohy ručičky oproti výchozí pozici je hodnocena jako **ANO**.

Tento princip platí pro testování za použití programu EAM set i ampulek nebo např. při testování potravin.

Začínáme testovat

První, co je třeba zvládnout, je testování základních toxinů pomocí testovacích lahvíček, které mají z praktických důvodů anglické názvy (překlad viz tabulka).

Pomocí následující tabulky aplikujeme podle naměřených toxinů příslušné preparáty.

<i>typ toxinu</i>	<i>preparáty</i>
OPOUZDŘENÉ EMOCE (Capsulated emotions)	Nodegen
MIKROBIÁLNÍ LOŽISKO (Microbial focus)	LiverDren RespiDren UrinoDren VelienDren CorDren
EMOCIONÁLNÍ TOXINY (Suppressed emotions)	Emoce Elemde
STRES (Stress burden)	Streson
ORGANICKÉ TOXINY (Body burden of organic toxins)	EviDren PEESDren
ANORGANICKÉ TOXINY (Body burden of inorganic toxins)	MindDren
METABOLICKÉ TOXINY (Body burden of metabolites)	Metabex Metabol
STŘEVNÍ TOXINY (Intestinal toxins)	Diamino + antimikrobiální preparáty, především Nobacter, Antivex, Yeast a Para-Para
CHRONICKÁ INFEKCE (Chronic infection)	Diamino + antimikrobiální preparáty, především Nobacter, Antivex, Yeast a Para-Para
ZÁTĚŽ SOLÍ (Body burden of salt)	MindDren

Deset toxinů (deset testovacích lahviček) doplňujeme o další specifické testovací lahvičky:

TOXINY V TĚLESNÝCH TEKUTINÁCH – preparát **Hipp**

TOXINY V GLIOVÝCH BUŇKÁCH – preparát **Mezeg**

Testujeme i nedostatek významných látek, i když se nejedná o toxickou zátěž:

Nedostatek vitaminů (Vitamin deficiency)	Digest + suplementace vitaminu
Nedostatek minerálních látek (Mineral deficiency)	Digest + suplementace minerální látky
Nedostatek stopových prvků (Trace elements deficiency)	Digest + suplementace stopového prvku
Porucha energie čchi	

(Disorder of qi)	
-------------------------	--

Podrobnosti k uvedeným zátěžím najdete v přednášce MUDr. Jonáše „Teorie toxinů“.

Dodržujeme tuto detoxikační strategii a preparáty podáváme podle tabulky v následujícím pořadí:

1. opouzdřené emoce
2. mikrobiální ložisko
3. emocionální toxiny
4. stresové toxiny
5. organické toxiny
6. anorganické toxiny
7. metabolické toxiny
8. střevní toxiny
9. chronická infekce
10. zátěž solí
11. toxiny v gliových buňkách
12. toxiny v tělesných tekutinách

Na tomto modelu detoxikace cvičíme svou dovednost používat testovací techniku pro vyhledávání toxinů.